

Hoe men over Alexander Ver Huell en zijn gaven moge denken, de lof kan hem niet worden onthouden een groot oorspronkelijk talent te zijn geweest, door de natuur met een zeldzamen aanleg toegerust, wiens werken, als bijdrage tot de kennis der zeden van de tweede helft der negentiende eeuw, blijvende waarde bezitten. Hij heeft vele bewonderaars en geene navolgers gehad wegens licht verklaarbare redenen. Men kan, bij een zekere mate van aanleg, met de noodige vlijt, nauwkeurig leeren teekenen, maar de gaven van geest en gemoed, die hem versierden, zijn aangeboren eigenschappen, die niet kunstmatig kunnen verworven worden. Wanneer men zijn gezamenlijke werken, die tien deelen met vijf honderd platen omvatten, overziet, behalve het groot aantal teekeningen, dat zich bij particulieren bevindt, waarvan een onvolledige lijst door hem is opgemaakt, verkrijgt men eerbied voor zijne groote werkzaamheid.

Ze zijn er, zoo luidt, als met een kreet van bevrijding, de titel van zijn laatsten bundel. Wat er in hem zat, en dit was niet gering, is er ook uitgekomen, al is dit altijd niet even voorspoedig geschied, hetgeen bij zulk een overvloed bijkans onvermijdelijk was.